

De

LOVENE til
SUKSESS

HERBERT W. ARMSTRONG

De 7 lovene til
SUKSESS

AV HERBERT W. ARMSTRONG

Dette heftet er ikke til salgs.

Det er en gratis opplysningstjeneste i
offentlighetens interesse, utgitt av Guds
Filadelfiakirke.

© 2008 Guds Filadelfiakirke

Ettertrykk forbudt

Trykket i U.S.A.

Hvis ikke annet er nevnt, er bibelsitatene fra Norsk

Bibel A/S, 1988

HVORFOR er det bare noen svært få—kvinner
så vel som menn—som har suksess i livet?

Hva er egentlig suksess?

Her er det overraskende svaret på det
vanskeligste problemet i livet, som beviser at IKKE
NOE MENNESKE TRENGER NOENSINNE Å MISLYKKES!

Alle som har lyktes, har fulgt disse syv lovene!

Den eneste VEIEN til suksess, er ikke en formel
med opphavsrett som kan kjøpes. Du kan ikke
kjøpe den! Prisen er din egen anvendelse
av de syv lovene som allerede eksisterer.

FALT DET DEG NOEN GANG INN AT DET MULIGENS er en *grunn* til at så mange mennesker mislykkes i sin tilværelse? Ikke bare menn og karrierkvinner, men også hustruer og mødre!

Er du en av dem som strever med å få ”endene til å møtes”? Nesten alle av oss strever med det. Dette problemet trenger ikke bety nederlag—likevel fører det ofte til det.

Det er fakta—den overveiende majoriteten ender opp som tapere. Likevel, ingen *trenger å feile!*

Ta en kikk på *fakta* i verden.

ER DETTE SUKSESS?

Hvert annet minutt forsøker noen i De forente stater å begå selvmord. Hver dag *lykkes* omtrent 85 personer—men er det å lykkes? Verdens helseorganisasjon anslår at rundt *et tusen* mennesker i verden begår selvmord—*hver dag!*

Selvmord utnummerer nå mord. Ulike organisasjoner som er opprettet for å unngå selvmord, er nå en realitet. Men *årsaken* er individuelt NEDERLAG!

Selvfølgelig er det bare en minoritet som går til denne ytterligheten, men den overveldende majoriteten ender sine liv som tapere.

En stor del av verden er i løpende ”framgang”. Likevel—til og med innen de velstående forente stater—feiler 95 % av forretningsforetagende innen fem år etter at de starter opp. Den sjokkerende tendensen med økende tap, strekker seg over hele verden. Millioner av gjeldsoffere daglig, lar den krypene kreften av NEDERLAG, å lenke dem til et liv av uheldige omstendigheter, som bare døden lover å sette dem fri fra.

Men HVORFOR?

HVORFOR er det bare de forholdsvis få som er virkelig suksessfulle? Er det ren og skjær slumpetreff—blir det bare slik—kan det være flaks? Eller er det bestemte årsaker til dette?

HVORFOR finner alle med unntagelse av de svært få, seg avhengige av andre i en alder av 60 eller 65? Hvorfor må det være

alderspensjoner, omsorgstøtte, veldedighet til støtte for hjelpløse som ikke er vanføre og ikke er handikappede? Hvorfor må barna så ofte forsørge tilårskomne foreldre—enda det burde være motsatt?

Jeg vil fortelle deg hvorfor!

Det er klare årsaker til dette! Syv grunnleggende lover styrer suksess! Det er på høy tid at folk lærer å kjenne dem, og stopper denne triste og unødvendige tragedien!

Å FINNE SVARET

Da jeg var en ung mann på 23 år, var jeg medlem av redaksjonsstaben i et nasjonalt tidsskrift. Jeg ble sendt på turer rundt omkring i De forente stater og dekket 10 til 15 stater hver tur. Oppdraget mitt var å utforske forretningsbetingelser og rapportere om gjennomførbare ideer og fakta.

Jeg intervjuet forretningsmenn og embetsmenn i handelskammeret. Jeg diskuterte problemene til grosserere og fabrikanter med dem. Jeg fant fram til ideer og metoder som hadde blitt brukt suksessfullt i salgsfremmende tiltak, PR., kostreduksjoner, framskynding av reorganisering, og for å øke fortjenesten.

En av tingene redaktørene satte meg til å utforske, var *årsaken* til suksessen til de få og nederlaget til de mange. I følge en rapport av Dun og Bradstreet, styrte omtrent 95 % av mindre, uavhengige forhandlere mot konkurs.

Selvfølgelig var vi da bare opptatt av suksess eller fiasko hos menn. Men de samme lovene gjelder også for kvinner. Jeg innhentet uttalelser fra hundrevis av forretningsmenn. De fleste mente at suksess var et resultat bare på grunn av overlegene evner, og nederlag av mangel på dette. Men denne oppfattelsen dømmer den overveldende majoriteten til å mislykkes fra fødselen av, uten en sjanse. Hvis et menneske manglet evner, var det forhåndsdomt til å bli en taper. Det lot til at det var ingenting de kunne gjøre med det. Jeg var ikke fornøyd med den ideen—senere beviste jeg at den var feil.

Direktøren til det store varemagasinet J. L. Hudson i Detroit, mente at nederlag generelt var et resultat av manglende kapital. En minoritet av de som ble intervjuet var enige med ham. Men dette ville gjøre penger og ikke mennesket ansvarlig for suksess eller nederlag.

Faktisk viser undersøkelser at forhold som dette bidrar, men bare det. Jeg fant ut at en mer utbredt sammenheng var ”å komme på rette hylle”, som det heter i ordspråket. De fleste nederlag skyldtes feilplassering. De fleste, hvis de hadde kjent til disse syv lovene, *kunne* gjort *suksess* på det området der de passet best inn. Denne søkingen etter *årsakene* til suksess eller nederlag, fengslet meg. Forskningen min angående dette spørsmålet stoppet ikke med disse redaksjonsturene. Observasjoner og analyser av dette problemet har fortsatt opp igjennom åra.

Og jeg vet nå, at *ikke noe menneske trenger noensinne å bli en taper!*

Nederlag er ikke forutbestemt. Suksess er ikke noe som bare *skjer!* Det er regulert av *syv, fastsatte lover*. Hvis du kjenner dem og bruker dem, er det lykkelige sluttresultatet sikkert.

Det er en HENSIKT med hvert eneste individ som har blitt satt på denne jorda! Enhver person ble plassert her for å bli en suksess. Ethvert menneske *skulle kunne glede seg* over den søte smaken av suksess—å finne fred og lykke—å leve et interessant, sikkert og rikt liv! Og for at *alle* kan—hvis de er villige—høste slik full og rikelig belønning, har Skaperen satt i sving reelle, fastsatte LOVER for å frambringe det ønskede resultatet.

Tragedien er at mennesket har snudd ryggen til disse lovene gjennom århundrer og årtusener—disse *årsakene* til den suksessen han tørster etter! Verden ignorerte og glemte dem for lenge siden. De fleste mennesker i dag, vet ikke hva de er. *De fleste har ikke fulgt en eneste en av disse syv, grunnleggende lovene.*

Jeg spør i all oppriktighet—*er ikke dette en sjokkerende forfatning hos menneskene?* Faktisk er dette den største tragedien i historien!

DU KAN IKKE KJØPE DET!

Hvis en kjent autoritet hadde en plan med forlagsrett å selge, som var garantert å gjøre alle dem som fulgte den, velstående og suksessfulle, antar jeg at folk i tusenvis ville flokke seg for å kjøpe den planen.

En mann hadde en slik plan. Det var en slags falsk, ”psykologisk” religion. Han lovte at planen ville gjøre dens tilhengere velstående og rike—selvsagt på en lettvinnt måte. Propagandisten

averterte med at den hadde gjort *ham* rik. Han skrøt av det fine hjemmet sitt og av det store orgelrommet der det var høyt under taket. Slutningen man kunne trekke av dette, var at det ville gjøre kjøperen like rik—men han unnlot å nevne at det var naive fjøls som kjøpte denne falske planen, som gjorde *ham* rik.

Denne mannen snublet innpå et avertissementslagord for en overskrift i magasin og avisavertissementer, som førte til mangfoldige responser. Han brukte det i årevis. Men til sist ble det utslitt. Denne bedragerens ”suksess” var verken virkelig eller varig. Han var selv en kolossal taper.

Den eneste *VEIEN* til sann suksess, er ikke en oppskrift solgt som en handelsvare.

Du kan ikke kjøpe den med penger. Den kommer til deg *GRATIS*—uten penger og uten vederlag. Det er selvfølgelig en pris – din egen anvendelse av disse bestemte *lovene*. Det er ikke garantert at det er *en lett vei*—men det er garantert at det er den *eneste* veien til *virkelig* suksess!

CLARK GABLE—SUKSESS?

Den dagen da dette opprinnelig ble skrevet, den samme morgenen, hendte det at jeg leste minneordet etter Clark Gable, en berømt filmstjerne, i en Londonavis. Jeg antar verden ville klassifisere ham som en stor suksess. Men var han det?

Akkurat hva *er* egentlig suksess?

Hvordan kan folk oppnå suksess når det er så få som vet hva det er? Det var mange ting som slo meg i minneordet etter denne filmstjernen. Tankene mine var selvsagt fokusert på dette emnet, siden jeg for øyeblikket skrev om det.

Clark Gable ble forkynt som filmenes *KONGE*, på førstesiden i denne avisa. Han ble beskrevet som ”den romantiske helten i 90 filmer”. Han var en av de 10 toppfilmstjernene i årene 1932-43, 1947-49 og i 1955, som forsto seg på å tjene penger. Det er 16 år. Og toppfilmstjernene hadde en fantastisk inntekt. ”Han var et av de få idolene på filmleserretet som holdt ut så lenge,” sto det i minneordet. Men er alt dette ensbetydende med *SUKSESS*?

En av de ”fascinerende” tingene som ble nevnt fra livet hans, var at han hadde vært gift *fem ganger*! Ville vi regne minst tre mislykkede ekteskap (en hustru omkom i en bilulykke) som *SUKSESS*?

Det sto i minneordet at han *dyrket* ” de dypt, rynkede øyebrynene, den barske minen, de halvt lukkede øynene, de ørene og det gutteaktige, bedrevitende sideblikket.” Det var ikke naturlig. Han *dyrket* det bevisst for kvinner. ”Clark Gable hadde kultivert disse for piker i nesten hele sin romantiske regjeringstid.” ” Du kunne ha kalt det for hans varemerke. Han ville.” ”Det er bare forretninger for meg, det har det alltid vært,” forklarte han. ”Det er bare en levevei.”

RIKE MENN JEG HAR KJENT

I løpet av livet mitt, har jeg nesten konstant hatt nær og fortrolig kontakt med berømte, suksessfulle menn. Fra jeg var 18 år, i mine yngre dager—innen De forente stater. Globalt—fra jeg var middelaldrende. Jeg har lest mange bøker og artikler som er skrevet av slike menn, utallige biografier og selvbiografier om de store og de nesten store—deres erfaringer, deres filosofi. Jeg vet hvordan disse lederne blant menn tenker, hvordan de handler og hvilke regler og prinsipper de følger.

En faktor karakteriserer nesten alle disse mennene. De gjorde penger. De skaffet seg materielle eiendommer. Mange ledet store selskap. De oppnådde å bli anerkjent som viktige.

Vesentlig er, at de fleste av disse mennene praktiserte de SEKS første, av de syv lovene til suksess. *Det er veldig viktig!*

Der var den administrerende direktøren for et stort bilselskap på samme tid som jeg var den unge, sekretærassistenten for handelskammeret i byen hans. Han gjorde penger. Han ble anerkjent i verden som viktig. Han nådde toppen i yrket sitt og i industrien. Men i den plutselige depresjonsperioden i 1920, gikk selskapet hans over på skatteoppkreverens hender, han mistet sine personlige vinninger—og han endte sitt liv med å begå selvmord! Var han, når alt kommer til alt, en suksess? Denne mannen praktiserte *fem* av lovene til suksess. Han neglisjerte ikke bare den syvende loven, men også den sjette.

Så var det to store bankierer jeg kjente, en av dem ganske fortrolig. Dette var herr Arthur Reynolds, administrerende direktør i den da nest største landsbanken i Amerika. Jeg ble først kjent med herr Reynolds da han var administrerende direktør i en bank i byen der jeg ble født. Senere, da jeg var en ambisiøs og lovende, ung

reklamemann i Chicago, henvendte jeg meg ofte til ham for å få personlig rådgivning og rettledning. Han var alltid interessert og hjelpsom. Og jeg betraktet alltid rådene hans som gode, og fulgte dem. Herr Reynolds nådde nasjonal og verdensvid berømmelse.

Cirka 35 år senere, gikk jeg inn i banken og spurte en av dens mange viseformenn om han visste hvor herr Reynolds hadde flyttet, og om hvor han døde. Jeg hadde hørt at han hadde pensjonert seg og flyttet til Pasadena, og døde der. Denne viseformannen hadde aldri hørt om Arthur Reynolds. "Hvem var *han*?" spurte han.

Han spurte litt rundt. Ingen husket Arthur Reynolds. Til slutt sendte sekretæren for offentlige forbindelser bud til bankens bibliotek, og etter en stund brakte en kontorist et avisutklipp. Det syntes å være det eneste dokumentet banken eide om sin forhenværende administrerende direktør, som i stor utstrekking, sammen med sin bror, var ansvarlig for å bygge opp denne banken til dens store størrelse og betydning. Utklippet var fra en avis fra San Mateo, California. Den fortalte om hans død i denne forstaden til San Francisco.

Etter at jeg hadde lest det, rakte jeg utklippet med minneordet tilbake.

"Dere ønsker selvsagt å beholde dette," bemerket jeg. "Det må være verdifullt for banken."

"Å, nei," svarte han. "Hvis du kjente ham kan du bare ta det med deg."

Og på denne måten gikk det til, at jeg bar ut av banken det som antagelig var det eneste dokumentet om denne mannen i den banken som han hadde vært administrerende direktør i så lenge. Hans "suksess" var ikke varig. Den ble ikke husket lenge.

I løpet av den travle levetida si, tok denne mannen i bruk de SEKS første av de syv reglene til suksess. Likevel, hva enn suksess han hadde oppnådd var den flyktig, og selv om han hadde samlet seg penger, skaffet seg en pen bunke med aksjer i banken, bodde i et fint hus, ble anerkjent som viktig i levetida si, *døde all "suksessen" hans med ham!*

Den andre store bankieren var herr John McHugh. Jeg ble kjent med ham da han var administrerende direktør i en bank i en by i Midtvesten. Deretter hadde jeg en times interessant prat med ham på Willard hotell i Washington, i løpet av den landsomfattende kongressen til de Amerikanske bankers forening i 1920. Han

var da administrerende direktør for en velkjent bank i New York. Senere forfremmet en sammenslutning av atskillige New York-banker ham to embeter over den administrerende direktøren for den da største banken i verden. Likevel, da jeg spurte om ham rundt 36 år senere i denne store banken, var svaret det samme—”Hvem er *han*? Har aldri hørt om ham!” Suksessen hans fortsatte ikke å leve etter ham.

Men det finnes *virkelig* suksess som *varer*!

MEN ER DETTE SUKSESS?

Ja, jeg har hatt privilegiet å kjenne mange av de store og nesten store—spesielt innen den amerikanske forretningsverden. Jeg har kjent kapitalister som var mangemillionærer, de øverste lederne i store selskap og banker, regjeringsmedlemmer i statsadministrasjonen i Washington, forfattere, kunstnere, forelesere og rektorer for høyskoler og universiteter.

For de fleste av dem, betydde suksess ervervelse av penger og materielle besittelser, og statusen å bli gjenkjent.

En viktig mann som jeg kjente var Elbert Hubbard, filosof, produktiv skribent, utgiver og foreleser, kjent som ”the Sage of East Aurora” (vismannen fra Øst Aurora). ”The Fra”, som han noen ganger titulerte seg selv, ble litt av en berømmhet. Han hadde halvlangt hår under en litt for stor hatt, og en tversoversløyfe av lisser. Det ble sagt at han var verdt en halv million dollar på den tida, noe som tilsvarer 3 millioner eller mer på dagens marked.

Han publiserte to tidsskrifter, som for det meste besto av hans egne skriverier, *The philistine* (Filisteren) og *The Fra*. Han kunne skryte av det største ordforrådet hos noen mann siden Shakespeare. Han publiserte *en amerikansk bibel*, og sjokkerte mange religiøse mennesker, selv om han forklarte at ordet ”bibel” bare betyr ”bok”, og ikke nødvendigvis inneholder *hellige* skrifter, med mindre ordet ”HELLIG” er forord. Hans ”bibel” besto av et utvalg han hadde foretatt blant amerikanske forfattere. Han inkluderte Franklin, Emerson, Paine, Jefferson, Lincoln og selvfølgelig, *Hubbard*! Han tildelte nesten halvparten av boka til Hubbard—og alle de andre, berømte forfatterne til sammen, delte resten.

Hubbard var ikke et offer for mindreverdighetskomplekser, og han prekte en *positiv* filosofi. Han hadde en sjelden

innsikt og visdom i rent materielle ting, og en skarp forståelse av menneskenaturen.

Han visste at "viktige" menn tørstet etter smiger på samme måten som en skuespiller nyter applaus. En stor del av formuen hans kom fra en nesten uendelig serie av hefter, med tittelen: "*Små reiser til hjemmene til de store og nesten store.*" Disse ble trykket i en sjelden stil, selvfølgelig i hans egen Roycroft Press. Massevis av Amerikas rike og berømte menn betalte bonus til Hubbard, for at han skulle skrive om dem i sin spesielle, fortrolige, litterære stil.

Et interessant sideblikk på Hubbards forestilling om suksess, kom spontant fra leppene hans en søndag ettermiddag. Han og jeg satt og pratet på hotellet hans, Roycroft Inn i East Aurora, New York.

"Jeg spurte en unitaren prest om han noen gang hadde funnet ut hva din religiøse tro virkelig var—eller ikke var," sa jeg. "Fra Elbertus" var øyeblikkelig interessert. "Og hva sa han?" spurte han nysgjerrig. "Han sa at han ikke var helt sikker, men at han hadde en mistanke om at hva så enn din religion var, så hadde den sitt utspring i bankkontoen og lommeboka di." Det kom ingen avsanning. "Ha, ha," lo Elbert Hubbard, "vel, jeg slipper unna med det, gjør jeg ikke?"

Men var Elbert Hubbard etter alt en virkelig suksess? Etter menneskelig standard antar jeg at han var. Han kjente til og satte ut i livet de *seks* første av de syv lovene til suksess. Han arbeidet hardt og flittig, og høstet en rikelig høst—av penger, popularitet og hyllest. Han og hans hustru Alice Hubbard, gikk ned sammen i dypet i Atlanterhavet, da en tysk undervannsbåt senket *Lusitania*. Dette var en av de åpenlyse handlingene av Keiserens styrker, som slynget Amerika ut i første verdenskrig.

Men berømmelsen hans var ikke varig. Det er sjelden at man hører om han mer.

Hubbard kjente til materielle verdier. Men hans agnostisisme stengte døra—og kastet vekk nøkkelen—som leder til en forståelse av åndelige verdier. Han forsto aldri helt meningen med selve livet. Han var aldri sikker på om det var en Skaper. Han var overbevist om at fundamentalistisk eller tradisjonell "kristendom", var en upraktisk overtro. Han visste ikke HVORFOR menneskene var plassert på jorda—eller om det bare hendte! Han kjente ikke til menneskets virkelige skjebne. Han kjente ikke til den *syvende* loven til suksess. Og ved å ikke kjenne til eller praktisere den

syvende loven til suksess, dro han seg selv, ved flittig bruk av de seks, *i feil retning*—diametralt vekk fra sann suksess!

DET VAR ALDRI TILFREDSSTILLENDE

Hva var den virkelige *meningen med livet* for disse ”suksessfulle” mennene?

Målet deres i livet—deres definisjon av suksess—var materiellervervelse, gjenkjennelse av status fra samfunnet, og en forbigående nytelse gjennom de fem sansene.

Men jo mer de oppnådde, desto mer ønsket de seg, og det mindre tilfredse ble de med det de hadde. Når de fikk tak i det, var det aldri nok.

Noen ”suksessfulle” menn i verden manøvrer for å få bilde av seg på førstesida av en storbyavis, eller på forsida av et landsdekkende tidsskrift. Dette blåser opp og pirrer egoet for en kort stund, men er aldri tilfredsstillende på lang sikt. Det er ikke noe folk glemmer så fort som gårsdagens nyheter!

Slike menn søker etter å bli smigret av andre, og innlater seg på overdreven jovialitet for å gi anledning til dette. Men akkurat som en skuespillers applaus, er det ikke noe varig, og etterlater dem tomme, med en gnagende, indre sult etter noe som vil *tilfredsstille!* Derfor blir de rastløse og misfornøyde.

Bankkontoene deres kan være fulle, men livet deres er tomt. Og det de oppnår, som aldri er nok og aldri tilfredsstillende, lar de bli tilbake når de dør!

Hva er galt?

Slike menn startet opp med gale mål. De hadde ikke oppdaget de sanne verdiene, men jaget etter de falske.

Er det ikke på tide at vi lærer den rette betydningen av SUKSESS?

Kanskje er det beste eksemplet i hele historien det om en konge i gamle dager, som strevde hardt, oppnådde mye og vant en fantastisk rikdom. Han eksperimenterte med alle slags gleder, for å se om det ville gjøre ham lykkelig.

Denne mannen sa til seg selv: ”Vel, jeg vil prøve deg med glede! Nyt det som godt er!”

Han fortsatte å beskrive eksperimentet sitt, og skrev: ”Jeg tenkte i mitt indre på å la legemet forfriske seg med vin, mens jeg likevel lot hjertet lede meg med visdom—jeg tenkte på å holde fast

på dårskap til jeg fikk se *hva* som var godt for menneskenes barn å gjøre under himmelen alle deres levedager.”

Denne oldtidskongen var ung nok til virkelig å *nyte livet*. Han hadde også råd til dette. Han var en av de rikeste mennene som noensinne har levd—med ressursene til en nasjon under sitt herredømme. Hvis det ikke var nok penger for et prosjekt han fantaserte seg til, bare økte han ganske enkelt skattene.

Han skrev videre om sine bestrebelser i sin søken etter lykke og suksess, ”Jeg utførte store arbeider.” Enorme, nasjonale arbeider og prosjekter. ”Jeg bygde meg hus, jeg plantet meg vingårder, jeg gjorde meg hager og parker og plantet i dem alle slags frukttrær, jeg gjorde meg vanndammer til å vanne en skog av voksende trær.”

”Jeg kjøpte meg treller og trellkvinner. Jeg hadde tjenestefolk som var født i mitt hus. Jeg fikk meg også stor buskap, både stort og smått, mer enn alle som hadde vært før meg i Jerusalem ... Alt øynene mine hadde lyst til, lot jeg dem få. Jeg nektet ikke mitt hjerte noen glede. Hjertet hadde glede av alt mitt strev, dette var det jeg hadde igjen for alt mitt strev.”

”Men,” konkluderte han, ”når jeg så på alt det som mine hender hadde gjort, og på den møye det hadde kostet meg, da så jeg at alt sammen var tomhet og jag etter vind. Det er ikke noen vinning under solen. ”Tomhet og atter tomhet, ... Alt er TOMHET!” Dette skrev denne kongen, etter sitt liv med eksperimentering. Alt det ledet til var strev—ja, alltid *strev*—og etter hva? ”Etter VIND”, konkluderte han. Alt det hans liv brakte han gjennom hardt arbeid, intens flid og materiell gjennomføring, var ikke noe mer enn en HANDFUL MED VIND, konkluderte han.

Denne mannen ble kalt den viseste mannen som noensinne har levd. Det var kong Salomo av det gamle Israel. Men i alle sine kostbare eksperimenteringer, fant han aldri de virkelige verdiene—meningen med sann og varig SUKSESS!

Og HVORFOR?

Ganske enkelt fordi med all sin visdom søkte denne mannen gleder—lykke—suksess—*sin egen vei*, i materialismen. I begynnelsen utformet den evige Skaper *levende lover* og satte dem i bevegelse, med den hensikt å frambringe lykke, rik levestandard og ren og varig glede for alle mennesker som ville følge dem. Dette er de syv, store lovene til SUKSESS. Kong Salomo, lik nesten alle andre av denne verdens ”suksessfulle” menn, benyttet de seks

første flittig—men uten den syvende, startet han ut i gal retning. Desto mer han strevde, jo lengre han gikk—i retningen *vekk* fra sann og varig suksess.

Han *kjente* til denne syvende loven. Men, ”Salomo gjorde det som ondt var i Herrens øyne ... han hadde ikke holdt seg etter det som Herren hadde befalt. Da sa Herren til Salomo: Siden det er slik med deg, og du ikke har holdt min pakt og mine lover, som jeg har gitt deg, så vil jeg rive riket fra deg ...” (1 Kongebok 11:6-11).

La meg nå fortelle deg om erfaringene til en moderne konge. Han var en nær, god venn av ekskong, Saud av Arabia, som jeg har blitt presentert for. Det kom plutselig rikdom til sjeik Ali av Qatar.

Qatar er et lite, arabisk land, som stikker ut i Persiabukta. Den store oljehøykonjunktoren kom til sjeik Alis lille kongerike. Det ga landet med dets 35000 innbyggere 50 millioner dollar i året, av hvilket tolv og en halv millioner gikk til sjeik Ali, 69 år, personlig.

Nå, hva ville *du* ha gjort hvis du plutselig fikk 12,5 millioner dollar årlig?

Svaret er at du ganske sikkert ikke ville ha gjort det du nå tror du ville ha gjort! Hvis så mange penger plutselig kommer i hendene på en, forandrer det gjerne fullstendig alle ens ideer. Det var det som skjedde med sjeik Ali.

Han begynte øyeblikkelig å bygge skrikende rosa, grønne og gullfargede palasser midt i blant stinkende gjørmørner. De var utstyrt med klimaanlegg, ekstremt moderne, gardinene foran vinduene var til og med utstyrt med trykknapper! Og nå kunne den nylig velstående sjeiken unngå ørkenens 120-graders bakerovnshete om sommeren.

Han chartret hele flyselskap, og tok med seg et følge så stort at den nylig innkjøpte palassliknende villaen hans på Genevesjøen ikke kunne romme dem alle, og de flommet inn i forskjellige sommerhoteller.

Deretter spanderte han på seg en 1million dollars handel for et praktfullt herskapshus med utsikt over Beirut—og det vakre Middelhavet. Da kong Saud avla ham et kongelig besøk, viste han fram 16 biler for ham. En var forfyllet med gull. Gamle sjeik Ali ble så sjenerøs i sin *selvtilfredsstillelse*, at gjelden hans over og på toppen av den fantastiske inntekten hans, snart toppet seg til 14 millioner dollar!

Nyhetshistorier ble sendt ut om hvordan sjeiken *simpeltent ikke kunne få endene til å møtes* med bare tolv og en halv millioner

dollar årlig! Rundt første november 1960, abdiserte han til fordel for sin sønn, Ahmed, 40 år gammel. En ny rådgivende forsamling ordnet med å betale gamle Alis gjeld, og ga ham en pensjon bare stor nok til en handfull tjenere og noen få hustruer.

Stakkars, gamle Ali! Han fant det vanskeligere å få endene til å møtes med 12 ½ million dollar årlig, enn han gjorde med det som var fattigdom til sammenligning.

DEN FØRSTE LOVEN

Det er sikkert at INGENTING i livet er så viktig som å vite hva virkelig suksess er—og hvordan man kan oppnå dette.

Hva er så den første loven til suksess?

Men før jeg erklærer denne første loven, la det være sagt at jeg her ikke tar i betraktning slike generelle karakterprinsipp som ærlighet, tålmodighet, lojalitet, høflighet, pålitelighet, punktlighet osv., osv., osv., unntagen at disse automatisk er inkludert i de syv lovene. Vi kan forutsette at man ikke kan bli virkelig suksessfull, uten disse prinsippene i en rettferdig karakter.

Men på den andre siden er det mange som er ærlige som aldri spesielt har praktisert en eneste en av disse syv lovene. Mange kan være trofaste, ha tålmodighet, praktisere høflighet og være presise, men de er ikke suksessfulle fordi de ikke har tatt i bruk en eneste en av disse syv, bestemte, spesielle lovene. Ikke desto mindre, så dekker hver av disse syv lovene et vidt område.

Her er den *første loven* til suksess:

FASTETT DET RETTE MÅLET!

Ikke bare et hvilket som helst mål. De fleste av de "suksessfulle" mennene jeg nevnte hadde mål. De drev seg selv hardt for å utrette noe. Men å gjøre penger, vinne STATUS i folks øyne, nyte den forbigående gleden av de fem sansene, har i bokstavelig forstand strødd veien i historien med frykt, bekymringer, hjertesorg, dårlig samvittighet, sorger, frustrasjoner, tomme liv og død. Disse tingene kunne muligens eies og nyttes sammen *med* sann suksess. Men *alene* bringer de ikke suksess. Det *riktige* målet inkluderer noe mer.

Med andre ord, den første loven til suksess er å være i stand til å *definere suksess*! Med en gang du har lært *hva* suksess er, gjør *det* til målet i livet.

Vet du at folk flest går gjennom livet uten noe som helst MÅL? Faktisk, som jeg har sagt før, kjenner og bruker ikke folk flest en *ENESTE EN av de syv lovene til suksess!*

Folk flest tenker ikke på å ha en HENSIKT med livet. De *går* ikke *noe* ekstraordinært *sted*.

Hvis du har spart opp penger til en ferietur til Paris, eller Roma, eller London, vil du være forventningsfull, og bruke mye tid på å PLANLEGGE turen din—men du HAR et fastsatt BESTEMMELSESSTED—og alle planene dine blir lagt for å bringe deg til dette bestemmelsesstedet—dette MÅLET. Du *vet* *hvor* du har planlagt å reise. Hvis ikke, hvordan kunne du ellers forvente å *komme dit*?

Som jeg har sagt en gang før, folk flest har ikke noe mål i livet—de er bare et offer for OMSTENDIGHETENE. De planla aldri målbevisst å være i den jobben eller det yrket de befinner seg i, i dag. De bor ikke der de bor fordi det var et VALG de gjorde, fordi de PLANLA det slik. De har rett og slett blitt skubbet rundt av OMSTENDIGHETENE! De har tillatt seg selv å drive. De har ikke anstrengt seg for å kunne kontrollere omstendighetene.

Jeg gjentar at den første loven til suksess er å fastsette det RETTE målet. Ikke *et hvilket som helst* mål. En kunne sette seg et mål som en hadde liten, eller ingen interesse av, og drive inn i passivitet. Det rette målet vil vekke ambisjoner. Ambisjoner er mer enn bare ønsker. Det er ønske pluss drivkraft—beslutsomhet—vilje til å virkeliggjøre det man ønsker. Det riktige målet ønskes så inderlig, at det vekker en intens og beslutsom anstrengelse. Drivkraften vil flamme opp i en.

Det skulle være en uimotståelig HENSIKT med livet. Det er få som noensinne har kjent til en slik hensikt. Ned gjennom århundrer og årtusener, har tenkere og filosofer grunnet og søkt forgjeves, etter å lære om det virkelig er en hensikt med livet eller ikke. Blant andre Sokrates, Plato og Augustin, spekulerte og argumenterte, og likevel fikk de ikke helt tak i den virkelige meningen med livet. For dem forble dette dypeste og viktigste spørsmålet i livet et mysterium—en uløselig gåte!

HVIS man kunne oppdage en slik overordnet HENSIKT—en bestemt hensikt for at menneskene ble plassert her på jorda—HVIS man kunne oppdage et menneskelig potensial større enn bare midlertidig eksistens, skulle man tro at HENSIKTEN ville være målet som ville vekke dynamiske ambisjoner!

Men—dessverre! Hvem har noensinne oppdaget et slikt objekt som hensikten med livet?

Var det ingenting større å se fram til for mine to, framstående bankiervenner? Ikke noe større å glede seg over enn forbigående status, bare for å bli glemt av dem som fulgte etter dem?

Hva er det når alt kommer til alt, å leve for?

Jeg gjentar! Den første loven til virkelig suksess er å ha det riktige målet! Alle mennene jeg har beskrevet, som ble vurdert ytterst suksessfulle i denne verden, hadde alle mål. De brukte alle de seks første lovene til suksess flittig. Men i mangel av den syvende, brukte de den første galt. Suksessen deres var kortvarig.

DEN UUNNVÆRLIGE ANDRE LOVEN

Så hvis du ønsker å nå fram til SUKSESS i LIVET, må du først sette riktig mål, og deretter kommer FORBEREDELSENE for å nå dette målet. Derfor er *den ANDRE loven til suksess, UTDANNELSE eller FORBEREDELSE*.

Hvordan kan man forvente å nå målet sitt, med mindre man tilegner seg den kunnskapen og viten man trenger?

Det er en ting vi trenger å vite om livet—og mange vet det ikke—det er at menneskene ikke er utstyrt med instinkter.

På dette området har dyra en viss fordel framfor oss. De trenger ikke lære. De trenger aldri å bry hjernen sin med boklig lærdom.

Den nyfødte kalven trenger ikke å bli lært hvordan den skal gå. Den begynner øyeblikkelig å reise seg opp på de usikre og vaklende føttene sine. Kanskje faller den overende i det første og andre forsøket, men i løpet av noen få øyeblikk står den, om enn noe ustødig i begynnelsen. Den trenger ikke et år eller to—ikke en gang en time eller to—den lille kalven begynner å gå innen *få minutter*! Den trenger ikke tenke ut noe mål. Den trenger verken tekstbok eller læring. Den *vet* instinktivlig målet sitt—*middag*! Og den vet også instinktivlig veien til maten. På sine egne fire bein, skrider den øyeblikkelig framover mot sitt første måltid!

Jeg har gjentatt det så mange ganger: Fugler bygger reder—instinktivlig. Ingen lærer dem hvordan. Fem generasjoner med veverfugler som var isolerte fra reder eller materialer å bygge reder med, så aldri et rede. Da materialer til å bygge rede med ble gjort tilgjengelig, begynte sjette generasjon å bygge reder, uten

noen instruksjon! Det var ikke kråkereder eller ørnereder. Det var de samme redene som veverfugler har bygd siden skapelsen. De hadde ingen *forstand* til å tenke ut, forestille seg, forme eller konstruere noe annet slags rede.

Selvfølkelig kan hunder, hester, elefanter, delfiner og noen andre dyr bli lært og trenet opp til å gjøre enkelte triks. Men de kan ikke argumentere, forestille seg, tenke ut, planlegge, forme eller konstruere nye og annerledes ting. De kan ikke skaffe seg kunnskap, skille mellom faktum og feil, ta beslutninger og benytte VILJE, for å utøve selvdisiplin i overensstemmelse med sine egne argumenter og bestemmelser. DE KAN IKKE UTVIKLE MORAL OG ÅNDELIG KARAKTER.

Men menneskene har det ikke fullt så lett. Mennesker må lære eller bli lært. Menneskene må *lære* å gå, å snakke, å spise eller drikke.

Vi kommer ikke til disse grunnleggende ferdighetene instinktivlig og øyeblikkelig, slik som dyra. Det må ta litt mer tid, og det er litt vanskeligere. Men vi kan fortsette videre med å *lære* lesing, skriving og regning!

Vi kan gå videre og lære å sette pris på litteratur, musikk og kunst. Vi kan lære å tenke og resonnere oss fram til nye ideer, å planlegge, forme og konstruere.

Vi kan utforske, eksperimentere, finne opp teleskop og lære noe om verdensrommet og planeter som befinner seg langt av gårde, stjerner og galakser. Vi finner opp mikroskoper og lærer om ørsmå deler av stoff.

Vi lærer om elektrisitet, og om fysiske og kjemiske lover. Vi lærer å bruke hjulene, konstruere motorveier, og vi ruller fortere av sted på bakken enn noe dyr. Vi lærer å fly høyere, lengre og fortere enn noen fugl. Vi lærer hvordan vi kan sette til side naturen og få den til å arbeide for oss. Vi oppdager og nyttiggjør oss atomenergi.

Men vi må LÆRE—STUDERE—få UTDANNELSE—å FORBEREDE oss på det vi har til hensikt å gjøre.

En av de første tingene vi trenger å lære er—*at vi trenger å lære!*

Med en gang du har lært nok til å VELGE ET MÅL, er *det andre skrittet* mot suksessfullt å gjennomføre dette målet, å LÆRE VEIEN—å skaffe deg ytterligere utdanning, trening, erfaring, for

å gi deg den kunnskapen og viten du trenger for å nå målet ditt.

Folk flest feiler med å sette seg noe bestemt mål. Fordi de ikke har noe bestemt mål, forsømmer de den spesielle UTDANNELSEN som er nødvendig for å oppnå det de har til hensikt å gjøre.

Nå hadde alle de mennene jeg har fortalt historiene om, mål. De hadde et overordnet mål med å skaffe seg eiendommer, vinne status, og glede seg over de forbigående øyeblikk. Når det er snakk om dette målet, hadde de alle det spesialiserte målet å lykkes innen bankvesen, industri, politikk, kunst, skriving eller hva som helst. Alle sammen UTDANNET SEG for sitt spesielle yrke eller kall. De var våkne nok til å innse at utdanning ikke bare innebar boklig lærdom, men personlig utvikling, lederskap, erfaring, kunnskap fra kontakter og samarbeidspartnere, og fra iakttakelse.

Likevel var ikke disse ”suksessfulle” folkene virkelig suksessfulle. De valgte ikke bare et overordnet mål som ledet dem på veien til falske verdier, de feilet også med å utstyre seg med den RIKTIGE utdannelsen for å gjøre VIRKELIG, VARIG suksess mulig—å oppfylle HENSIKTEN med livet.

Så det er en riktig og en gal utdanning.

For disse suksessfulle menneskene var ikke suksessen varig. Utdannelsen deres feilet med å lære dem de SANNE VERDIER. De valgte mål som ledet dem på veien til gale verdier som ikke varte.

Hele utdanningssystemet i denne verden forsømmer å gjenereobre de sanne verdiene. Til og med lærde pedagoger, vier seg selv til problematiske år med forskning innen uviktige og ubrukelige områder.

Den grunnleggende og viktigste kunnskapen—de sanne verdier, meningen og hensikten med livet, VEIEN til fred, til lykke og rikelig velvære—disse grunnprinsippene blir det aldri undervist i. Fordi det ble gitt meg å se dette forfallet innen den moderne utdanningen—og å gjenkjenne dette tragiske kunnskapsgapet—ble jeg ledet til å grunnlegge en høyskole som fylte dette behovet.

Riktig utdanning må lære bort at alle ting er et spørsmål om årsak og virkning—at ethvert resultat, enten det er godt eller ondt, har en årsak. Sann utdanning vil undervise i ÅRSAKENE til denne verdens ondskap—til personlige og kollektive problemer—slik at de kan unngås. Den må også instruere i ÅRSAKENE til GODE resultater, så vi vet hvordan vi kan oppnå dette i stedet for problemer. Riktig utdanning må ikke stoppe og lære bort Å LEVE! Den må

vite, og lære bort, HENSIKTEN med menneskelivet, og hvordan man kan realisere dette.

Dekadent utdanning har ynglet studentopprør, noe som leilighetsvis har brakt mange høyskoler og universiteter inn i en tilstand av vold og kaos!

Det er en annen betydningsfull tragedie i vår tid!

Denne verden sprer falsk utdanning utover, som har kommet til oss fra de tenkende, filosoferende, men likevel villedede hedningene, som manglet kunnskap om de sanne verdier og hensikten med livet! Den sanne historien om utdanning er en øye-åpnende historie i seg selv!

DEN GRUNNLEGGENDE TREDJE LOVEN

Deretter følger den svært viktige loven som er GOD HELSE.

Vi er fysiske vesener. Sinnet og kroppen utgjør den vidunderligste, fysiske mekanismen vi kjenner til. Men mennesket består av stoff. Det er egentlig bare en ansamling av bestanddeler av organisk-kjemisk funksjonerende eksistens.

Mennesket lever ved at det får luft—som er pusten av selve LIVET. Hvis de blåsebelgene vi kaller lunger ikke fortsetter å puste inn og puste ut luft som inneholder oksygen, vil ikke mennesket leve og nå noe som helst mål. Du er bare et hjerteslag ifra døden! Etter hvert som lungene pumper luft inn og ut, pumper hjertet blod gjennom et innviklet system av vener og arterier. Disse må opprettholdes ved hjelp av mat og vann.

Og derfor ER mennesket akkurat *hva det spiser*. Noen av våre mest berømte leger og kirurger har uttalt at 90 til 95 % av alle sykdommer og plager, kommer fra feilaktig kosthold!

Folk flest er fullstendig uvitende om det fakta at det *har* noe å si hva vi spiser!

Folk flest, og vanene i samfunnet, har fulgt en diett som består av å spise alt som smaker godt.

Voksne, er babyer som har vokst opp. Legg nøye merke til en baby som er 9 måneder gammel. Alt den får i hendene sine, putter den inn i munnen sin!

Den yngste broren min vil kanskje ikke like å lese dette på trykk, men jeg husker den gangen da han var rundt 9 måneder gammel og hadde klart å krype inn i kullbingen i kjelleren. Vi fant

ham, mens han prøvde å spise små biter med kull—munnen og ansiktet hans var skikkelig svart!

Du ler kanskje av babyer som prøver å spise sølvkopper og kullbiter. Ville du le av kinesere som holder små mus i halen og dypper dem i saus, for deretter å slippe dem inn i munnen sin som en delikatesse?

Hvis du gjør det, vil kineserne le tilbake. De vil fortelle deg at mus spiser rent korn og rene matvarer, mens du dypper slimete, glatte østers og annen renovasjonssjømat i cocktailsauser, og betrakter dem som delikatesser!

Tror du at voksne egentlig har LÆRT noe bedre enn 9 måneder gamle babyer? Gå til en delikatesseforretning, og du vil finne hermetisert ål og hermetiserte klapperslanger i hyllene.

HVORFOR? Som jeg sa, mennesker vet ikke noe når de blir født. Vi må lære! Men de fleste av oss vet det ikke! Og igjen, det vi ikke vet, vet vi ikke at vi ikke vet! Og på en eller annen måte, ser det ut som om menneskene har vokst opp fra de var babyer, med å fortsette å putte alt i munnen. De fleste har vokst opp med å spise akkurat det som synes å smake godt—og hva som helst de har sett andre har spist. Det har vært lite med opplæring, og til og med studier om HVA vi burde—eller IKKE burde—spise.

De fleste degenerative sykdommer er moderne sykdommer—straffen for å spise mat som har blitt frarøvet mineralene sine i matvarefabrikker—og som vanligvis inneholder en overflod av stivelse, sukker (karbohydrater) og fett. Andre er forårsaket av en slags feilernæring—mangel på nødvendige mineraler og vitaminer i maten. Deretter prøver folk å putte "vitaminene" tilbake i systemet sitt, ved å kjøpe piller i apotek og helsekostforretninger!

En kjent leder for et "Kom i form" program, som foreleste på Ambassadør College, minnet oss på at den medisinske profesjonen har gjort store framskritt med å eliminere smittsomme sykdommer, men har hatt lite suksess med å hamle opp med økningen av ikke smittsomme sykdommer—som kreft, hjertelidelser, diabetes og nyresykdommer. De siste påvirkes av feil ernæring.

Selvfølkelig finnes andre helselover—tilstrekkelig med søvn, mosjon, rikelig med frisk luft, renslighet og tilbørlig utskillelse av avfallsstoffer, riktige tanker og en ren livsstil.

Akkurat nå har "jogging" blitt det fysiske motelunet. Til og med menn i slutten av 40-åra, leser en bok av selverklærte "eksperter",

og plutselig belaster de hjertene sine ved å springe mer enn tre kilometer hver dag. ”Mer og mer mosjon,” skriker motefanatikernes!

Hvorfor har menneskene en tendens til å gå til ytterligheter? Mosjon er bra—det hjelper for noe—men som med de fleste ting, kan overdrivelse resultere i loven om minkende utbytte. Du kan få en overdose som kan skade deg. Vi er tilbøyelige til å glemme påminnelsen om MÅTEHOLD i alle ting.

Hva er verdien av denne overdrevne utfoldelsen med å springe tre kilometer hver dag? Det øker blodsirkulasjonen. Det presser blodsirkulasjonen til ytterligheter. Og det er bra. Å stimulere blodsirkulasjonen er viktig. Men vi kan også ØDELEGGE HELSA, ved å gå til ukloke ytterligheter. Det er like mye fare i å overdrive mosjon som det er i å neglisjere det.

Sirkulasjonen kan bli presset til ytterligheter uten overanstrenghet eller risiko. Jeg har aldri glemt en leksjon jeg hørte en gang da jeg var en ung mann. Foreleseren hadde vært treneren til president Howard Taft. Rett etter slutten på Taft-administrasjonen, klarte denne treneren å sikre seg en liste over alle—eller nesten alle—hundreåringene i De forente stater. Han besøkte hver eneste en av dem. Han spurte dem hva de mente var forklaringen på det lange livet sitt. En hadde aldri brukt tobakk og ga det som en forklaring. Men en annen hadde brukt tobakk hele livet sitt og var likevel blitt over hundre år. En hadde vært totalavholdende – men en annen drakk øl og konjakk hele livet. Og slik gikk det. Etter at han hadde intervjuet alle sammen, analyserte han notatene sine og var svært overrasket over å finne at det BARE VAR EN TING som var felles for dem alle. Men ingen hadde gitt denne æren for det lange livet sitt. Hver eneste en av dem hadde tatt en daglig, kraftig frotering. Noen med et badehåndkle etter det daglige badet sitt. Noen med en skrubbe. Men på en eller annen måte, hadde hver av dem stimulert blodsirkulasjonen, til og med fingrer og tær, ved daglig skrubbing eller massering.

Mange spør hvordan jeg (jeg er i mitt 84de år når jeg skriver dette), klarer å opprettholde energi, styrke og drivkraft. Jeg er sikker på at det er mer enn en grunn—men jeg ”jogger” ikke eller går inn for moteluner. Jeg GÅR—det er den beste formen for mosjon for en på min alder. Men helt siden jeg hørte den forelesinga for kanskje 60 år eller mer siden, har jeg FROTTERT meg daglig. Metode? Med et stort badehåndkle etter min daglige dusj. Jeg prøver å få

nok søvn. Jeg passer på utskillelsen av avfallsstoffer (veldig viktig). Jeg prøver å være forsiktig med hva jeg spiser. Og jeg har en voldsom **DRIVKRAFT**—en drivende **HENSIKT** i livet, fordi jeg har lært hva som er **HENSIKTEN** med livet. Det ansporer til handling! Jeg har et oppdrag å utføre som er mye viktigere enn livet mitt. Det er ikke mye tid igjen—og det **MÅ** og **VIL** bli **UTFØRT**! Ved siden av dette, støtter jeg meg på en større og høyere Kraft. Jeg tenker at det gir svaret.

Gjennomsnittspersonen har aldri stoppet opp og innsett at det *ikke er naturlig* å være syk. Sykdom og lidelser kommer av *overtredelse av naturens lover* for kropp og sinn—de fysiske **LOVENE** om helse. Folk flest *har ikke lært* at det finnes slike lover! De antar at det er naturlig at sykdom og plager forekommer nå og da i løpet av livet. Ingenting kunne være lengre vekk fra sannheten.

Sykdom skulle ikke bli tatt for gitt. Noen autoriteter går så langt som til å si at vi ikke *blir* forkjølet—men at vi *spiser* oss til forkjølelser og feber! De forklarer at en forkjølelse eller feber bare er unaturlig og rask eliminasjon av giftstoffer som har hopet seg opp i kjertlene, som et resultat av feilaktig kosthold.

Så hva med de store og nesten store i denne verden? Vanligvis kjenner de ikke til alt som er å vite om lovene til en god, energisk helse og et klart, våkent sinn. Men sammenlignet med *gjennomsnittet* i befolkningen, vet de svært mye. De har som regel hatt glede av, skal vi si en *forholdsvis* god helse!

Som et eksempel kan det nevnes at presidenten i De forente stater, bestandig har en lege i Det hvite hus, som alltid ser etter presidentens fysiske kondisjon. Det blir i realiteten fordret at en president driver en eller annen form for mosjon. President Eisenhower spilte golf regelmessig. President Kennedy tok en daglig svømmetur. President Taft hadde en fysisk trener som daglig voktet over den overvektige presidenten.

Likevel er det mange ting som ikke engang disse viktige menneskene kjente til om grunnene til sykdom, lidelser og svekkelse.

Det er en faktor som jeg tror har slått positivt ut i alle tilfeller blant slike mennesker. Mental holdning *har* en betydelig innvirkning på den fysiske kondisjonen. De fleste ”suksessfulle” mennesker—som verden evaluerer suksess—tenker konstruktivt, positivt, og har en mental holdning av sikkerhet. De tillater seg ikke å tenke negativt eller å anta en holdning av frykt, bekymring

eller motløshet. De tillater seg heller ikke å komme inn i ukontrollerte sinnsstemninger med klaging og syting. De påtvinger seg selv følelsesmessig balanse. Og fordi de er oppmerksomme på det ansvaret som hviler på skuldrene deres, setter de antagelig mer restriksjoner på utskielser enn folk flest.

Uten helse er man sørgelig handikappet, om ikke fullstendig utelukket fra å oppnå noe som helst. Den fjerde loven til suksess *avhenger* i stor grad av god helse.

DEN YTTERST VIKTIGE FJERDE LOVEN

En person kan ha valgt *målet* sitt. Dette kan ha reist veldige ambisjoner om å nå målet. Han kan ha startet med å *skolere* og trene seg opp for å nå målet, og kan til og med ha *god helse*, men likevel oppnå liten eller ingen framgang for å få det oppfylt.

Når alt kommer til alt er suksess fullføring. Det er *HANDLING*. De sier at en hvilken som helst død fisk kan flyte med strømmen, men at det må en levende en til å svømme imot. En passiv person vil ikke fullføre. Fullføring er *HANDLING*.

Nå kommer en ytterst viktig lov.

Den fjerde suksessloven er *HANDLEKRAFT!*

Halvhjertet anstrengelse vil kanskje bringe en et stykke mot målet, men det vil aldri få en langt nok til å nå det.

Du vil alltid finne at *lederen* for en hvilken som helst voksende, suksessfulle organisasjon bruker *handlekraft!* Han *presser* seg selv hele tida. Han driver ikke bare seg selv, men også de under seg slik at de ikke somler, setter ned tempoet og stagnerer.

Han kan føle seg søvnig, hate å våkne og stå opp om morgenen. Men han nekter å gi etter for denne impulsen.

Jeg husker den kampen jeg hadde med dette engang. Det var under en av mine "Menn med ideer" turer som redaksjonell representant for et tidsskrift, i en alder av 22 år. Jeg hadde litt av en kamp med søvnighet. Likevel tilegnet jeg meg den vanen å svare i ørska på oppringinga av morgentelefonen som skulle vekke meg, for deretter å omgående gå tilbake til senga og sove videre. Så jeg kjøpte meg en "Baby Ben" vekkerklokke, som jeg alltid tok med meg. Men jeg fant meg selv stå opp av senga og slå den av, for deretter å kaste meg tilbake i senga igjen. Jeg var altfor søvnig til å innse hva jeg gjorde. Jeg var ikke tilstrekkelig våken nok til

å framskaffe viljestyrke og tvinge meg selv til å stå opp, komme meg under dusjen og bli fullstendig våken og aktpågivende. Det hadde blitt til en vane.

Jeg måtte bryte denne vanen. Jeg måtte presse meg selv. Jeg trengte en vekkerklokke som ikke kunne bli slått av før jeg var tilstrekkelig våken til å starte opp for dagen.

Så en natt på hotell Patton i Chattanooga, Tennessee, ba jeg en ringegutt om å komme opp på rommet mitt. Den gangen var et ticentstykke vanlig driks. En halv dollar den gangen, hadde omtrent den samme effekten som en 20 dollarseddel ville hatt i dag. Jeg la en sølvhalvdollar på toalettkommoden. ”Ser du denne halvdollaren, sønn” spurte jeg.

”Ja, sir” svarte han, med øyne som lystet av forventning.

Etter å ha forsikret meg om at han fortsatt ville være på vakt kl. 6.30 neste morgen, sa jeg, ”Hvis du vil dundre på den døra i morgen tidlig kl. 6.30 inntil jeg slipper deg inn, og deretter bli i rommet og hindre meg i å gå tilbake i senga inntil jeg er påkledd, da er den halvdollaren din.”

Jeg fant ut at disse ringeguttene for en halv dollar, til og med ville bryte og sloss med meg for å hindre meg i å kravle meg tilbake i senga igjen. På denne måten puttet jeg et press på meg selv, som brøt vanen med å småsove om morgenen og *fikk meg opp og i gang!*

Ofte hever ikke arbeidere seg over det arbeidet de har, uansett hva slags arbeid det er, fordi de ikke eier handlekraft. De setter ned farta, arbeider sakte, driver omkring, sitter ned og hviler så ofte de kan. Med andre ord, de må ha en sjef over seg som *driver* dem, ellers ville de antageligvis sulte. De ville aldri bli vellykkede gårdbrukere—for en gårdbruker må stå tidlig opp og arbeide til seint, og drive seg selv for å lykkes. Det er en av grunnene til at så mange må arbeide for andre. De kan ikke stole på seg selv – de må bli drevet av en med mer energi og mening med livet.

Uten *energi, handlekraft og konstant framdrift*, trenger en person aldri å regne med å bli virkelig suksessfull.

LOV NUMMER 5—FOR KRISESITUASJONER

Man skulle tro at hvis man hadde et mål—og ambisjonen til å gjennomføre dette—hvis man da hadde blitt trenet, utdannet og

blitt erfaren i å drive fram dette, holdt seg frisk, og hele tida drev seg selv hardt mot denne bestemmelsen, at man ville være forutbestemt til å fullføre dette.

Enda så viktige som disse fire lovene er, så er de likevel ikke nok.

I livet støter man stadig vekk på tilfeldigheter, hindringer, uventede problemer eller tilbakeskritt. Du kan gå videre med noe akkurat som planlagt, og *BANG!*—ut fra ingensteds dukker det opp en uventet komplikasjon. Noen plutselige omstendigheter som ser ut til å stoppe deg fullstendig dukker opp, eller i det minste sette deg tilbake.

Så, for å møte disse problemene som stadig dukker opp, må du være: *BESLUTTSOM!* Når komplikasjoner, hindringer eller uventede omstendigheter synes å blokkere veien for deg, må du være utrustet med *BESLUTTSOMHET* for å løse dette problemet, komme over hindringene og fortsette framover.

”Det gamle *Somletoget gjennom Arkansas*” (jeg leste boka for mange år siden), støtte på ei ku som lå tvers over jernbanespolet foran dem. Toget kunne ikke fortsette mot målet sitt før hindringa var fjernet.

Da vi kjørte den gamle modell ”T” fra Iowa til Oregon 18 dager i 1924, møtte vi på gjentatte krisesituasjoner med motortrøbbel, flate dekk og punkteringer. Vi måtte løse problemene ved å lappe hjulringene, sette lærlapper på dekkene, eller foreta våre egne reparasjoner ved veikanten når vi fikk motorstopp.

Jeg lærte en lekse om beslutsomhet og rådsnarhet på det første besøket mitt til Niagara Falls. Det var den 25te desember, trolig i 1913, en dag med tåkerim. Jeg gikk en tur ut på Goat Island, som deler elva like over vannfallene. På et sted var det en stor stein. Den syntes å være en uoverstigelig hindring for den hurtigflytende elva som farte mot målet sitt, ned over vannfallene, ut i strømmingene under, og deretter videre til Lake Ontario.

Jeg så på, helt fascinert. Stoppet det brusende vannet opp noen gang eller ga opp? Aldri i livet! Jeg var begeistret mens jeg holdt øye med på vannet som virvlet rundt den store kampesteinen – sprutet over den, og til og med fant et hull *gjennom* den, daskende, knusende, og brølende mot målet sitt!

Folk fra IBM har plassert ut et berømt kort i mange kontorer der det står, ”TENK!”—og noen ganger staver de det ”TEMK!” med overlegg.

Når det oppstår en plutselig krisesituasjon, da trenger du mer enn noen gang å ha et klart sinn, rolige nerver, rask *tankegang* og sunn resonering!

Du trenger RÅDSNARHET!

Du trenger å holde hodet kaldt, raskt få alle *fakta* og ta en klok avgjørelse.

Kan du holde deg rolig i krisesituasjoner, eller mister du hodet og blir fullstendig utslått? Tenker du raskt, men likevel klart og logisk, eller stivner du til og blir nummen?

For å lykkes, trenger du kultivere muligheten og *vanen* til å forholde deg rolig, men likevel handle raskt, nå fram til den riktige avgjørelsen og deretter, *handle!*

Og nå vil en helt *sikkert* tenke at disse *fem* lovene skulle være alt som kreves for å være garantert maksimal suksess. Likevel, ni av ti som bruker alle disse fem lovene, mislykkes—uten den viktige sjette loven.

VIKTIGHETEN AV LOV NUMMER 6

Blant historiene som det ble fortalt om på de første sidene i dette heftet, var den om den administrerende direktøren i et stort bilfabrikasjonsselskap. Han hadde benyttet de fem første av disse lovene—det vil si, bortsett fra at han hadde det vanlige målet som leder i feil retning. Likevel begikk han selvmord da han mistet den personlige formuen sin under den plutselige depresjonen i 1920.

Denne mannen hadde kommet til et punkt hvor det på alle måter så ut som om han hadde *gjennomført!* I løpet av livet hadde han beslutsomt løst krisesituasjoner og problemer som oppsto. Men nå syntes det plutselig som om *alt* var feid vekk under føtten hans. Alt det han hadde arbeidet for. Alt det han hadde spart opp. Alt det han virkelig brydde seg om! Det var INGENTING igjen! Han var satt ut av spillet—ferdig! Slik så det i alle fall ut for ham. Det kan ha skjedd et ekteskapelig sammenbrudd på samme tid—jeg kjente ikke til det private livet hans.

Han ga opp! Han begikk selvmord.

Så nær suksess, og likevel så langt fra!

Ja, ni av ti kommer minst en eller to ganger i livet til et punkt hvor de synes å være totalt *slått ut!* Alt er *tapt!*—iallfall ser det slik ut. De gir opp og slutter, når bare litt mer beslutsomhet til å

henge på, bare litt mer tro og *utholdenhet*—bare litt mer—FORTSETT—MED—DET—DU—GJØR—ville ha vendt et tilsynelatende sikkert nederlag til enestående suksess.

Lov nummer 6 er UTHOLDENHET—fortsett—med—det—du—gjør!

Jeg vet det! Jeg har nådd det punktet mer enn en gang! Jeg også fikk alt feid vekk under meg i den plutselige depresjonen i 1920.

Jeg hadde en inntekt mens jeg fortsatt var i 20 årene, tilsvarende 350000\$ eller mer i året etter dagens dollarverdi. Men ca. 90 % av inntektene mine kom fra fem eller seks, store selskap i Midt—Vesten. De fleste av disse selskapene ”gikk under”—det vil si at de gikk over på ”skatteoppkreverens” hender.

Senere, i 1926, forsvant en avertissement forretning jeg hadde startet opp på Vestkysten, under føttene på meg på grunn av en forretningsavgjørelse østpå. Et millionprosjekt ble kastet inn i glemselen, av aksjemarkedkrakket og depresjonen i 1929. Men jeg stoppet ikke opp, eller ga opp å leve. DET var da MÅLET for livet mitt forandret seg!

Til og med de to første årene av operasjon Ambassador Col lege, sto vi konstant ansikt til ansikt med nederlag. Da nesten alle trodde at vi hadde gjennomført—hadde vi feilet! HVORFOR, undret de seg, innså vi det ikke og GA OPP? I de dager måtte jeg lytte til at forbindelser rundt meg hele tida snakket om ”når dette colleget går nedenom og hjem.”

Men det *gikk ikke nedenom og hjem!* I år 1949 kom vi over vår første økonomiske kneik. Senere, den andre. I dag, tenker jeg det kan rettferdiggjøres å si at colleget ble en *enestående SUKSESS!* Og våre operasjoner er over hele verden i en stor målestokk.

FORTSATT TRENGER VI LOV NUMMER 7!

Vel, *nå* synes det å være *sikkert* at hvis man følger disse SEKS lovene til suksess, er det ikke noe mer som skulle bli krevd!

Men likevel, disse ”suksessfulle” personene som jeg har beskrevet, fulgte disse seks prinsippene. De nådde sine mål. De gjorde penger. De oppnådde status av å bli berømt. De nøt de forbigående gleder i livet.

Likevel var livet deres tomt—de var aldri tilfredse—de var misfornøyde, de fant aldri varig, permanent, blivende *lykke*—de tok

ikke anskaffelsene sine med seg da de døde, og deres berømmelse døde med dem!

Det de manglet—det ALLE mangler som mislykkes med VIRKELIG suksess, var anvendelse av lov nummer 7 til suksess—den viktigste loven av dem alle!

Det er ingrediensen som ville ha forandret *alt*!

DEN OVERSETTE SYVENDE LOVEN

Jeg har ventet med å forklare denne over alt viktige syvende loven til slutt. Men den er langt fra den siste, den er den første i viktighet og uunnværlig!

Jeg har ventet med den til nå fordi 1) det er den helt *siste* folk vil gjenkjenne og benytte; og 2) det er den *første* til å muliggjøre *virkelig* suksess, derfor ønsket jeg å erklære den til sist, slik at den vil forbli preget i bevisstheten til leseren.

Når alvorlig sykdom rammer, ringer folk til doktoren. Det er automatikk for de fleste å stole på menneskelig, profesjonell kunnskap og dyktighet—på materielle medikamenter, medisiner og kniver. Men til slutt, når den behandlende legen—kanskje sammen med spesialister som er tilkalt for å medvirke—alvorlig rister på hodet og sier at det ikke er mer medisinsk vitenskap kan gjøre—at det nå er i hendene til en høyere makt—da, til slutt, skriker folk desperat ut til Skaperen Gud!

Er det mulig at den levende GUD kunne være en faktor i utfallet om suksess eller nederlag i ens liv? Få har tenkt slik.

Folk vil hele livet ignorere enhver ide om at det finnes guddommelig ledelse og hjelp—likevel, hvis de hadde funnet seg selv på en flåte midt ute i havet etter et skipsforlis, uten mat og vann, er det bemerkelsesverdig hvor raskt de ville begynne å tro at det virkelig finnes en levende Gud! I desperasjon vil folk flest, som en siste utvei, rope ut til Ham som de har ignorert, vært ulydige mot og tilsidesatt hele livet.

Ville det ikke synes selvvinnlysende, at hvis det finnes en medfølende, velgjørende Skaper som står klar til, og er villig til å gi oss hjelp som en siste utvei, at det ville være mer fornuftig å ha søkt Hans ledelse og hjelp hele veien? Likevel har noen ervervet seg rikdom, levd luksuriøst, for deretter plutselig å miste alt, og til slutt vendt seg til Gud i sin økonomiske elendighet. Andre har

begått selvmord. Få, synes det som, vil sette sin lit til sin Skaper og opprettholder av livet, før de føler seg hjelpeløse og har et desperat behov. Til og med da er motivet altfor ofte egoistisk.

Likevel, hvis vi ønsker å glede oss over de gode tingene i livet—frihet fra frykt og bekymringer, fred i sinnet, trygghet, beskyttelse, lykke, overstrømmende velvære—den rette KILDEN av deres forråd er den store Gud! Siden likevel alt kommer fra Ham, hvorfor ikke tappe av KILDEN helt fra begynnelsen?

Men i våre dager med moderne vitenskap, jåleri og forfengelighet, har det ikke vært fasjonabelt å tro på en Skaper. Kunnskapen om Gud har funnet liten eller ingen plass i den moderne utdannelsen i denne forførte verden.

Ikke desto mindre er den OVERALT VIKTIGE, *syvende loven* til suksess å ha *kontakt med, og ledelse og kontinuerlig hjelp av, GUD!*

Og den person som *setter* denne overalt viktige, syvende loven *sist*, dømmer svært trolig livet sitt til fiasko til slutt.

HVORFOR AV STØRSTE VIKTIGHET

Se en gang til på den første loven, slik den har blitt nedtegnet her. Det er ikke bare å velge et mål—et hvilket som helst mål. Det er å sette det *riktige* målet som livsmålet.

Alle de ”suksessfulle” i denne verden hadde mål. Men målene deres ledet til materielle endepunkter. De søkte lykke i forfengelighet, stolthet over status, materielle anskaffelser, fysiske aktiviteter og sysler. De søkte folks godkjenning. Men folk er mennesker, og livet deres er midlertidig. Materielle objekter er heller ikke varige, men blir eldre inntil de blir ubrukelige.

Hovedmålene til de som er alminnelig antatt å være suksessfulle i denne verden, er vanligvis to: *forfengelighet*—ønsket om status; og *penger*, og de tingene som kan kjøpes for dem. Men lykken er ikke materiell, og penger er ikke dens opphav. Forfengelighet, som Salomo observerte det, er som å streve etter vind!

Disse mennene jeg har nevnt gjorde penger. Bankkontoene deres kan ha vært fulle, men livene deres var tomme. Når de skaffet seg penger, var det aldri tilfredsstillende, og de ønsket seg alltid mer. Disse triumfene når det kom til å gjøre penger, disse materielle anskaffelsene, ga selvfølgelig en forventningsfull følelse av tilfredsstillelse—men den var aldri varig!

Denne livslange kampen—dette konstante *strevet* ”etter vind”—strev etter falske verdier—etterlot seg en sti av frykt og bekymringer i kjølevannet, engstelse, skuffelser, hjertesorg, urolig samvittighet, misfornøydhet, tomme liv, frustrasjoner—og, til slutt, DØD!

Selvfølgerlig var det gleder, begivenhetsrik øyeblikk og perioder med lykke. Innimellom var det spenning, fornemmelsene av begeistring. Men de ble alltid etterfulgt av perioder med depresjon. En gnagende, indre sjelehunger kom alltid tilbake. Dette igjen drev dem til å søke tilfredsstillelse i de tusen og en begivenhetene i denne verdens virvel av materielle gleder og fritidsbeskjeftigelser.

Likevel fylte disse aldri tomheten. De tilfredsstilte aldri den virkelige, indre hungeren.

Disse menneskene innså det antageligvis ikke, men hungeren var *åndelig*. Og åndelig hunger kan aldri tilfredsstilles av materiell føde!

De ”suksessfulle” av denne verden, tok i bruk seks av de syv lovene til suksess. Men de holdt GUD utenfor bildet, og utelukket derfor også gleden av virkelig suksess i livet.

Det synes som om ingen i dag innser HVORDAN—og HVORFOR—vi ble skapt. HVA vi mennesker er, og HVORFOR vi er. Hvorfor skulle vi leve i uvitenhet om denne grunnleggende kunnskapen?

Det er to grunnleggende og viktige fakta som man ikke har vært oppmerksom på:

1) Mens mennesket ble skapt av støvet fra jorda til et fysisk vesen som opprettholdt livet ved å spise fysisk mat og drikke fysisk vann, ble det også skapt med et *behov* for åndelig føde, og til å drikke av det ”levende vann” av Guds Ånd. Uten disse åndelige nødvendighetene kan ikke mennesket bli riktig lykkelig kontinuerlig. *Ingenting annet* kan egentlig tilfredsstille.

2) Den evige Gud, som skapte oss i sin likhet, er skaperen av ALT som finnes. Alt menneskene trenger for å gjøre livet varig og rikelig tilfredsstillende, må komme fra Han. Han er KILDEN TIL FORSYNINGENE. Han er GIVEREN av alt som er godt. HVORFOR må menneskene ignorere den sanne KILDEN og prøve å erverve der det ikke er noe å erverve? Hvis jeg ønsker å dra opp klart, friskt og sprudlende drikkevann fra en brønn, vil jeg gå til en brønn som er fylt med slikt vann, ikke til en som er tom. Gud sier om folket vårt, ”For to onde ting har mitt folk gjort: Meg har

de forlatt, KILDEN med det levende vann, og de har hogd seg ut brønner, sprukne brønner som ikke holder vann" (Jeremia 2:13).

Og igjen sier han, "Nå vel, alle dere som tørster, kom til vannene! Og dere som ingen penger har, kom, kjøp og et, ja kom, kjøp uten penger og uten betaling vin og melk!

Hvorfor veier dere ut penger for det som ikke er brød og deres fortjeneste for det som ikke kan mette?" (Jesaja 55:1-2).

Nok en gang, se på den *første* av suksesslovene. Sagt på en annen måte, den er til å DEFINERE SUKSESS! Og hva utgjør virkelig suksess? Med en gang du har lært den sanne *betydningen* av suksess, da har du funnet det eneste *riktige* målet.

Det riktige målet gir deg retninga til ditt livs reise. Suksess er bestemmelsesstedet for den reisen. Suksess er når du endelig *ankommer*—og sann suksess *inkluderer* en lykkelig og morsom reise underveis.

HENSIKT MED LIVET?

Når alt kommer til alt, er det egentlig en HENSIKT med livet?

Hvis vi var plassert her av en Skaper, ville han ha plassert oss her uten en HENSIKT? Og en Skaper med et sinn og kraft som kunne ha tenkt ut og produsert menneskets sinn og kropp, kunne ikke ha feilet med å gjøre hvert redskap, bestanddel og fasilitet tilgjengelig for menneskene, som var nødvendige for å gjennomføre denne hensikten!

Mennesker som er avskåret fra Gud, har selvfølgelig ikke kunnskap om denne hensikten. For det er ikke materiell kunnskap, men *åndelig* kunnskap. Og åndelige ting kan ikke bli sett—ei heller høres, føles, luktes eller smakes. Åndelig kunnskap kan bare bli overført ved åpenbaring. Og denne verden har fornektet åpenbaring. Men avskåret fra sin Skaper av nødvendighet, er man åndelig blind og uvitende, famlende i mørket. Så de mislykkes med å gripe de riktige redskapene, ingrediensene og fasilitetene.

Men Skaperen har sendt en *instruksjonsbok* sammen med den menneskelige mekanismen han skapte.

Den inneholder alle de virkelige svarene. Den åpenbarer den virkelige HENSIKTEN med livet—menneskets potensielle bestemmelse!

Den *instruksjonsboka* er "boka som ingen kjenner" som Bruce Barton så passende sa.

Det er nesten ingen som vet at ca. 95 % av denne bokas innhold er ignorert av det bekjennende, kristne presteskapet. De fleste vitenskapsmenn og pedagoger i dag, antar feilaktig og i uvitenhet om fakta, at Bibelen bare er en bok om en gammel rase av jødiske folk, som strever med å tenke ut et gudsbegrep—i tidligere tider fylt med uvitenhet og overtro. De undersøker ikke boka slik de undersøker andre data, for å se hva det står der. De ignorerer å ta det i betraktning, som noe som er under deres intelligens, den som de er så stolte over.

De religiøse, bibeltroende fundamentalistene siterer og bruker generelt ikke mer enn rundt 5 % av skriftstedene. Omtrent en tredjedel av hele innholdet i Bibelen, er viet til FORHÅNDS NYHETS-RAPPORTER, som i religiøs terminologi blir kalt profetier. Det er få som tar notis av denne tredjedelen av skriftene—og de få, synes å være blottet for forståelse.

Det nesten INGEN innser, er at de ignorerte 95 % av dette store bindet, er INSTRUKSJONSBOKA som Skaperen sendte sammen med produktet sitt—akkurat slik som en hvilken som helst fabrikant av materielle varer gjør. Likevel har noen av dagens lærde blitt overrasket og sjokkerte over å lære at denne ignorerte, baktalte, fordreide boka, inneholder SVARENE til selvet livet—åpenbarer HENSIKTEN med livet—LOVENE som regulerer det—SVARET på hva suksess ER, og hvordan man kan oppnå det!

Det har vært som å oppdage en gullmine med kunnskap som de ikke visste om at eksisterte. De har funnet at det HØRES FORNUFTIG UT—at, så sannelig, DEN ER SELVE GRUNNLAGET FOR KUNNSKAP på omtrent alle områder—at den fremskaffer den eneste, riktige *holdningen* til ervervelse av ytterligere kunnskap som kan oppdages. Dette ytterste, potensielle bestemmelsesstedet er det *eneste* SANNE målet. Det er grunnen til at du er i livet! Det er grunnen til at du ble født!

De som har arbeidet, strevd og kjempet deres vei til et hvilket som helst annet mål, har kastet bort livet sitt—har levd for ingenting! De har, i realiteten, gått ingensteds!

Og hvor mange er det siden den gang menneskene først ble plassert her på jorda, som virkelig har visst om denne HENSIKTEN—det ene, riktige målet i livet? Så absolutt, veldig få!

Tida vi trenger guddommelig ledelse, opplysning og hjelp, er helt *fra den første BEGYNNELSEN*—på den tida når en ung mann eller kvinne velger det RIKTIGE MÅLET.

Uten guddommelig ledelse, blir alltid det gale målet satt.

DET er derfor de fattige menneskene, som har *minst* kunnskap og materielt gods, så *ut* til å være de lykkeligste. Egentlig var de ikke lykkelige. De var bare *mindre misfornøyde*! De hadde ikke gått så langt i den GALE RETNINGEN, som de som selvgode og forfengelige anså seg selv å være deres mer intelligente bedrevitere!

Det er en MENING med livet. Gud har satt bestemte LOVER i virkelig, ubønnhørlig bevegelse, for å produsere lykke for ethvert menneske, sikkerhet og GODE ting som det ønsker seg—LEVEMÅTEN som vil *oppfylle* Guds HENSIKT med at vi er til!

SE! TENK! En bil ble designet og bygd av dens menneskelige skapere for å transportere passasjerer, og å gjøre det raskere og mer komfortabelt enn den gamle hesten og vogna. Ville det ikke ha vært latterlig hvis bilen hadde et sinn og var fri til å handle, og den ville ha sagt, "Dette er tåpelig! Jeg tror ikke at jeg ble lagd for å transportere folk. Jeg tror jeg ble lagd av *andre* grunner. Jeg nekter å transportere folk. Jeg ønsker å være et instrument for å se på stjernene i himlene."

Tydeligvis er det bare toskete, dumme mennesker—med POTENSIELL åndskraft og KAPASITET for en intelligens utenfor rekkevidden av noen andre skapninger Gud har skapt—som sier, "HVORFOR har du skapt meg slik?"

HVA ER *da* HENSIKTEN med at vi ble plassert her?

Menneskeheten har fullstendig mistet all forestilling om dette. Ytringer om denne hensikten ville synes rart, absurd og umulig for mennesker i våre dager, som er åndelig drukne av falske, materielle forestillinger. INNTIL NÅ overskrider det noe som er tenkt ut av menneskeheten i denne blindede verden, slik at en slik uttalelse ville vise seg å være altfor imponerende til å bli forstått og akseptert.

Det er tilstrekkelig å si—jeg vil overlate det til å bli forklart i en annen bok—mennesket ble satt her i den HENSIKTEN å bli tilpasset, og til slutt stemplet med akkurat den samme perfekte KARAKTEREN til Jesus Kristus! (Skriv etter vår *gratis* bok *Menneskets utrolige potensial*.)

Kristus er nå stemplet med det identiske KARAKTERBILDET til Gud, så vel som det skinnende, strålende, herliggjorte *utseendet* til Gud! For at et menneske skal bli forvandlet til det perfekte, åndelige bildet, betyr det at *vi må bli FORANDRET*!

Bibelen skildrer Gud som mester pottemakeren—oss som leiren. Vi *er* virkelig, bokstavelig talt, leirebilder av Gud—lagd av jordas støv (1 Mosebok 2:7). Slik som vi nå bare bærer det fysiske bildet av det ”jordiske”, skal vi *når vi blir forandret* bære det åndelige bildet av det himmelske—av GUD (1 Korinterbrev 15:47-49). Så vi er leirebilder med menneskesinn som har sin fri, moralske vilje. De kan underordne seg, eller de kan gjøre opprør. De har makt til å bestemme over hva de ønsker å gjøre, og beslutningene de tar.

FRI TIL Å VELGE

Forstå dette! Du har fri, moralsk vilje. Gud vil aldri ”stappe religionen sin ned i halsen på deg.” Han vil aldri tvinge deg til å bestemme deg for hans vei, eller til å gå hans vei. Han ikke bare *tillater* deg å gå den gale veien—Han *tvinger* deg til å ta din egen avgjørelse. Ellers ville HENSIKTEN hans bli forhindret!

Den levende Gud har satt to veier foran oss. En, *hans* vei, *årsaken* til alle de gode tingene du ønsker deg her og nå, pluss evig liv i VIRKELIG SUKSESS, uavbrutt, for alltid. Den andre, veien av selvopptatthet, forfengelighet, grådighet, sjalusi—veien menneskeheten har gått i opprør mot Gud og hans lov—veien som *forårsaker* all ulykkelighet, lidelse, ondskap, og som ender med døden. Og Gud *tvinger* deg til å *velge*!

Likevel *befaler* han deg å velge den veien som fører til VIRKELIG SUKSESS (se 5 Mosebok 30:19).

DU TRENGER HJELP

Denne ytterste, SANNE suksessen er noe som du ikke kan nå av deg selv. Ingrediensen du mangler er GUDS LEDELSE, KRAFT OG ÅND.

Du må ta avgjørelsen. *Du* må sette det riktige MÅLET. *Du* må bestemme hva du vil. *Du* må anstrenge deg til det ytterste. *Du* må ARBEIDE MED å overvinne, vokse og utvikle deg åndelig, og å holde fast på det. Likevel forsyner GUD oss med de aller viktigste ingrediensene—hans kraft, hans kjærlighet, hans tro—hans ledelse—HANS LIV!

DEN SYVENDE LOVEN FORANDRER ALT

Se nå hvor FORSKJELLIG et helt liv blir når denne SYVENDE SUKSESSLOVEN nyttes.

For det første vil den forandre fullstendig ditt generelt viktigste MÅL, som jeg akkurat har forklart. Selvfølgelig vil du ha andre mindre mål—slik som et yrke eller arbeid for å forsørge materielle behov, og HJELPE til med å oppnå det viktigste målet. Og disse mindre målene må alltid være forenlige med og bidra til det viktigste målet.

Hovedmålet ditt vil nå være åndelig og ikke materielt. Det vil følge VEIEN TIL LIV i de ti budene. Du vil faktisk LEVE ETTER ethvert av Guds ord—det er Bibelen!

Undersøk nå den andre loven til suksess igjen.

Din UTDANNELSE og hele forberedelse vil bli FORSKJELLIG. Du vil søke etter å lære om de SANNE VERDIENE i livet—ja, i dette livet så vel som det kommende! Det betyr at din hovedlærebok vil være BIBELEN. Den vil åpenbare KRISTUS SINN for deg. Dette vil sørge for din mentale TILNÆRMING i all utdanning og praksis.

For det tredje, vil du motta den KUNNSKAPEN som Gud åpenbarer om lovene for HELSE.

Ta den FJERDE LOVEN. Hvis du er motivert av GUDS ORD, vil du ha HANDLEKRAFT. Gud befaler at du gjør *alt som står i din makt*. Ofr deg selv! Hva enn som er verdt å gjøre, er formålstjenlig å gjøre så godt du kan! Ni bibelvers befaler at du ofrer deg selv med FLID! Ti andre steder i Bibelen befales vi å VÆRE ARBEIDSOMME. Og 36 skriftsteder befaler eller viser eksemplet av å handle *med arbeidsomhet*! Mange av disse instruerer oss til aktivt å søke Guds ledelse og hjelp, noen å *aktivt* holde hans bud.

Hva med forretningsmannen? ”Ser du en mann som er dyktig i sin gjerning? Han kommer til å tjene konger. Han kommer ikke til å tjene småfolk” (Ordspråkene 22:29).

Bibelen tolererer ikke latskap og udugelighet. Den råder oss til å betrakte mauren og bli vis. Bibelen befaler strevsomhet!

PROBLEMLØSING

Nå, *lov nummer 5*. Uansett hvor intelligent, våken eller rådsnar du er, TRENGER DU GUDS VISDOM OG HJELP til å løse konstante problemer og møte *periodiske hindringer* som omgir livets sti. Uansett om det er i forretninger, yrke, privatliv eller annet. Den som har KONTAKT MED GUD, som kan ta disse sakene—disse nødssituasjonene—disse problemene—til stillheten i sitt private

rom, i bønn til nådetronen og søke Guds råd og veiledning, VIL HA GUDDOMMELIG LEDELSE! Det er selvfølgelig på betingelsen av at han er ydmyk, lydig, arbeidsom og trofast.

VISDOM kommer fra GUD.

Kan jeg gi deg et personlig eksempel? Gud har velsignet arbeidet sitt og fått det til å vokse til en enorm, verdensvid aktivitet, med kontorer rundt omkring i verden. Gud har plassert meg i stillingen som menneskelig direktør og leder over denne voksende virksomheten, som sysselsetter hundrevis av mennesker. Vi treffer på alle slags problemer, *uavbrutt*. Jeg har problemer å løse, hindringer å avverge, må fastlegge politikk, ta avgjørelser som vil ha innvirkning på manges liv—regelmessig involvere mange tusen dollar, til og med millioner. Det er et tungt ansvar.

Alltid—og jeg kan i alle fall huske fra jeg var 5 år gammel—har jeg ønsket å FORSTÅ. Men for 46 år siden oppdaget jeg at jeg sørgelig manglet, likevel trengte sårt, VISDOM. Siden jeg bokstavelig talt hadde overgitt meg selv til å leve *etter* hvert ord i Guds instruksjonsbok—Bibelen—adlød jeg denne befalingen fra Gud: ”Men om noen av dere mangler visdom, da må han be til Gud—for Gud gir alle, villig og uten bebreidelse—og så skal han få den” (Jakob 1:5). Han har gitt meg visdom. Selvfølgelig har han tillatt at jeg har gjort feil—men aldri en så betydelig feil at den kunne true Guds store arbeide.

Visdom må nyttes individuelt i hvert enkelt tilfelle. For mange år siden lærte jeg behovet for å få *alle* fakta vedrørende en sak før jeg tok en beslutning. Men det er mer som er nødvendig. Guds ord sier at det er trygghet i en mengde rådgivere. I en hvilken som helst viktig beslutning, kaller jeg inn de mest kompetente rådgiverne, spesialister på det området som er involvert.

Hvis du aldri har hatt denne guddommelige hjelpen, kan du simpelthen ikke vite hvor *veldig, veldig mye* det betyr! Vi har blitt reddet fra kostbare tabber hundrevis av ganger. Vi er spart for bekymringene og ”hodepinene” de fleste forretningsmenn lider under ved slike problemer. Vi kan gå framover i FORTROLIGHET—den overbevisningen som er TRO! *For en velsignelse!* For en trøst og en glede!

DET LØNNER SEG!

Folk som prøver å leve *uten den levende KRISTUS i livet sitt*, mister det mest *verdifulle og praktiske* aktivum de kunne ha. På dagens

språk, ”DET LØNNER SEG!” Selvfølgelig må vi anstrenge oss. Vi må virkelig TENKE. Vi må bruke alle våre egne forråd og naturlige oppfinnsomhet. Men vi har SIKKERHETEN av guddommelig LEDELSE i tillegg. Ofte arbeider Gud ganske enkelt ut OMSTENDIGHETER. Han gir oss bokstavelig talt ”sjansen”! DET LØNNER SEG!

Tilslutt, se nå på lov nummer 6 til suksess. Utholdenhet—fortsett—med—det—du—gjør—langmodighet—aldri slutt eller gi opp.

Skaperens instruksjonsbok synes å være full av dette. Jesus sin lignelse om såmannen og såkornet viste fire grupper. Alle hørte Guds budskap. Alle ble gitt den samme muligheten. Tre grupper GA OPP. En fikk egentlig aldri begynt. To startet opp med glede og stor fanfare, men lot tidligere venner, bekymringer for dette materielle livet og fornøyerelser stoppe dem opp og gjøre dem motløse. Den andre gruppen av de som ga opp på halvveien, hadde simpelt hen ikke dybden i karakterstyrken i seg selv, til å holde fast på noe som helst. De var bare skulkere av natur. Til og med blant de som holdt ut, var det noen som var mer utholdende, mer oppfinnsomme, bedre forberedt, mer forsiktig med helsa, og derfor oppnådde *bedre* resultat enn de andre. Derfor vil de motta en større belønning!

Jesus Kristus sa dette veldig klart, ”Men den som holder ut til ENDEN, han skal bli FRELST” (Matteus 24:13)!

Ja, disse syv lovene er VEIEN, ikke bare til forretnings og økonomisk suksess—de er LOVENE som fører til rike, lønnsomme, interessante, rikelige liv, og til slutt til EVIG LIV OG ÆRE i Guds Rike.

Det lærer deg å velge det RIKTIGE MÅLET. Det lærer deg å STUDERE, å vise deg selv anerkjent av din Skaper. Det lærer deg å tilegne deg KUNNSKAP, riktig og sann utdanning—forberedelsene for suksess. Det lærer deg å passe på helsa di. Det lærer deg utholdenhet—pågangsmot—dedikasjon—vedvarende flid. Det lærer oppfinnsomhet og tilbyr deg guddommelig hjelp i å sette det ut i praksis—og det lærer deg å HOLDE FAST PÅ DET TIL ENDEN!

FOR ET LYKKELIG LIV Gud har gjort tilgjengelig for oss! For en velsignelse—for en GLEDE! For en SIKKERHET, dette livet av implisitt, levende TRO—i tillit til Skaperen—GUD!

Jeg vet det! Jeg har nytt dette livet i 47 år! Det er et TRAVELT liv—men det er interessant, spennende, lykkelig og overmåte GIVENDE! Og alltid å se framover til det OVERORDNEDE MÅLET—en evighet i Guds Rike!

Jeg ønsker å DELE dette livet med deg! Du kan også nyte det!

KONTAKT INFORMASJON

Hvis du ønsker å bestille litteratur fra Guds Filadelfiakirke,
eller be om besøk fra en av prestene våre:

Besøk oss online: www.pcog.org
Fra Nord-Amerika kan du ringe oss gratis:
1-800-772-8577

POSTADRESSER VERDEN OVER

De forente stater: Philadelphia Church of God, P.O. Box 3700, Edmond, OK 73083

Canada: Philadelphia Church of God, P.O. Box 400, Campbellville, ON L0P 1B0

Caribbean: Philadelphia Church of God, P.O. Box 2237, Chaguanas, Trinidad, W.I.

England, Europa og Midt-Østen: Philadelphia Church of God, P.O. Box 900, Daventry NN5 9AL, England

Afrika: Philadelphia Church of God, P.O. Box 2969, Durbanville 7551, South Africa

Australia, Stillehavsoyene, India og Sri Lanka:
Philadelphia Church of God, P.O. Box 6626, Upper Mount Gravatt, QLD 4122, Australia

New Zealand: Philadelphia Church of God, P.O. Box 38-424, Howick, Auckland 1730

Filippinene: Philadelphia Church of God, P.O. Box 52143, Angeles City Post Office, 2009 Pampanga

Latin-Amerika: Philadelphia Church of God, Attn. Spanish Department, P.O. Box 3700, Edmond, OK 73083, United States of America

